

da intet Tilskud til deres almindelige Kontingent, men da Kassen behøver en Sum, der svarer til det tidligere samlede Kontingent plus det, som Tilskuddet fra det offentlige andrager, maa den altsaa forhøje Kontingentet enten for de saakaldte ubemidlede alene, idet man sandsynligvis vil mene, at der ikke bør paalægges den bedre lønnede Arbejder med den mindre Arbejdsløshedsrisiko et højere Kontingent, eller ogsaa for dem alle. Eller ogsaa sker der det, som er det mest sandsynlige, at de saakaldte bemidlede træder ud, og saa maa Forskellen udelukkende bæres af de ubemidlede.

I saa Henseende har jeg foretaget en Beregning, som det ikke skal tage megen Tid at fremstille for det høje Ting, og som efter min Mening viser det usociale, der vil være i at foretage den Forandring, kan jeg godt sige, som Lovforslaget reelt tilsigter. Jeg gaar ud fra, at den Arbejdsløsheds-kasse med de 1,116 Medlemmer, de 533 bemidlede og de 583 ubemidlede, i Øjeblikket har et Kontingent af 26 Kr. aarlig. Nu ser jeg ganske bort fra Kommunitilskuddet, det har intet at sige paa Regnestykket, det er kun et Tillæg, og det er heller ikke forud fastsat, man kan ikke helt regne med det, jeg tager altsaa kun Statstilskuddet, og hvorledes ser det saa ud? De 533, som for betalte 26 Kr., maa, hvis de i Fremtiden skal yde Ækvivalent for det, som Kassen kommer til at mangle, forhøje Kontingentet med 13 Kr. om Aaret til 39 Kr. Kan man nu med Billighed forlange, at et godt Liv, et godt Forsikringsobjekt, for at have den Glæde og for at vise den Solidaritet, som Ministeren omtalte, men som han efter min Mening i nogen Grad uberettiget overvurderer, paa Solidaritetens Alter skal ofre saa meget, at han betaler en halv Gang mere Kontingent end de andre. Jeg synes, det er for stort et Offer at kræve. Hvis denne Form indføres i en Arbejdsløsheds-kasse, vil Resultatet blive det, at disse saakaldte bemidlede kommer til at betale 7,000 Kr. mere i et Aar, end de tidligere har gjort. Lad os nu antage, at Solidaritetsfølelsen viser sig saa stærk, som Ministeren med et ikke helt nøje Kendskab til Forholdene synes at forudsætte, at Kontingentet forhøjes for alle med 5 Kr. 20 Øre om Aaret til 31 Kr. 20 Øre, saa kommer de bemidlede til at betale 2,700 Kr. mere, men de ubemidlede over 3,000 Kr. mere. Det er altsaa den Kærlighed, de faar at føle trods den meget udstrakte Solidaritet. Men sæt, at de bemidlede siger: Nej, det vil vi skam ikke finde os i;

×

vi vil betale, hvad vi hidtil har betalt, men at erstatte det offentliges Tilskud vil vi ikke være med til, vi er gode for Kassen at have; saa vil de fremdeles komme til at betale 26 Kr., men de andre maa da for at tilvejebringe den nødvendige Sum op med 4,500 Kr. mere om Aaret, og Resultatet bliver maaske, hvad jeg er mest tilbøjelig til at tro, at de bemidlede træder ud. Hvad sparer de saa? De sparer 14,000 Kr. om Aaret, men de ubemidlede maa da — idet jeg regner med, at allermindst 70 pCt. af Kassens Udgift falder paa dem, det er nærmere 80 eller 85 pCt., men jeg vil være nøgtern, jeg vil være skaansom overfor Lovforslaget og kun forudsætte 70 pCt. — betale 6,000 Kr. mere; med andre Ord, deres Kontingent forhøjes fra 26 Kr. til 36 Kr. 40 Øre. Det vil blive Resultatet af denne sociale Lovgivning!

Efter alt, hvad der foreligger, haaber jeg imidlertid nu, at det skal blive undgaaet; jeg kan jo glæde mig over saa at sige samstemmende Udtalelser; om det saa var min ærede Genbo paa Sned, det ærede Medlem fra Lemvig (Sandbæk), hævdede han, at Forskellen mellem Opholdsprisen i By og paa Land ikke var saa stor, som Lovforslaget gaar ud fra, den er. Jeg kender ikke den mægtige Forskel, der er angivet, det gjorde han heller ikke. Jeg kan godt sige, at der ikke fra nogen Side i Salen er talt for Bevarelsen af Indtægtsgrænsen, det synes jeg er et godt Vidnesbyrd om, at man ved den videre Behandling af dette Lovforslag skal kunne naa et Resultat; jeg er ogsaa glad for, at den højtærede Minister stiller sig saa velvillig, at han siger: Vi kan jo forhandle.

Ministeren henvendte nogle Bemærkninger til ærede Medlemmer, som havde talt om en Forandring i Statstilskuddets Form, og til andre ærede Medlemmer, der havde foreslaaet tvungent Kommunitilskud i Stedet for frivilligt. Ja, der kunde sandelig fremsættes mange Ønsker, ogsaa fra vor Side, men jeg har resigneret; jeg har ment, at vi skulde holde os saa nær op ad den bestaaende Lov og indføre saa lidt nyt som vel muligt; jeg tror ogsaa, man ved den videre Behandling af Lovforslaget skal holde sig denne gyldne Regel efterrettelig.

Ivar Berendsen: I det saa imødekomme Svar, som den højtærede Indenrigsminister gav mig i Gaar paa mine Bemærkninger, og hvorved der aabnede sig Mulighed for Forhandling om adskilligt af det, jeg lægger Vægt paa ved denne Revision af Loven, faldt der nogle enkelte Ord,